

[Lone Dybkjær]

nogen erstatningsmuligheder. Jeg kan ikke forstå, at miljøministeren kan gå ind for den side af sagen.

Det andet er så spørgsmålet om, hvilke retningslinjer der så vil være for behandlingen, og hvordan man vil prøve på at finde nogle kriterier. Hvordan vil man forholde sig i forhold til jordbrugskommissionerne, når man skal prøve på at definere nogle retningslinjer for behandlingen?

Og det tredje er spørgsmålet om de små dræninger. Hvad vil ministeren gøre, hvis den største del af ansøgningerne drejer sig om mindre brug, som udløser erstatning, og hvordan vil man i øvrigt behandle disse mindre brug, hvis der kommer billigere okkerrensningemetoder frem? Kunne de så ikke få lov at dræne?

Endelig er der spørgsmålet om recipientkvalitetsplanerne. Er det ikke muligt for ministeren at løfte sløret for sine tanker på okkerområdet? Hvad er det, man forestiller sig med hensyn til disse recipientskvalitetsplaner? Skal planerne f.eks. fastlægges centralt?

Og endelig vil jeg godt sige omkring hele princippet om erstatning, at jordværdien jo ikke er noget særlig godt udgangspunkt for erstatningen, og at den metode, der her fremlægges, jo i øvrigt ikke er nogen garanti for, at man faktisk opretholder et fornuftigt miljø, heller ikke når der f.eks. bliver tale om et videresalg.

Konklusionen for vores vedkommende er som sagt, at vi vil stemme imod lovforslaget, men gerne vil have ministerens kommentarer til de spørgsmål, jeg har stillet.

Leif Hermann (SF):

Jeg synes, det er spændende, at hr. Lohmann efter vedtagelsen af vores moratorielov fra landbrugsside har fået en række tilkendegivelser om, hvor vanskelig dræningssituationen ville være for dem her i foråret. Se, de tilkendegivelser fik vi, hr. Lohmann, allerede på det tidspunkt, lovforslaget blev fremsat, og hr. Lohmann kunne jo udmærket på det tidspunkt have udvist den største kærlighed til landbruget ved at gå ind for det tilbud, han fik den 11. december fra miljøministeren.

Jeg vil derfor gerne bede hr. Lohmann nu komme og svare på, hvorfor hr. Lohmann ikke den 11. december sagde ja tak til miljø-

ministerens lovforslag. Så havde hr. Lohmann sparet landbruget og os andre for en forfærdelig masse besvær.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg må indrømme, at jeg har haft meget svært ved at forstå den socialdemokratiske ordfører i hele denne sag, og jeg har endnu sværere ved at forstå ham, når han går herop og skal forklare, hvorfor man stemmer for denne lovgivning og for ministerens ændringsforslag. Så er årsagen den, at det ikke kunne vente længere; det var blevet så påtrængende med en okkerlov her i foråret.

Det vidste alle ved grød at det var i december, og lige præcis derfor skrev et flertal bestående af radikale, socialdemokrater, SF og VS i betænkningens bidraget til vores moratorieforslag, at man ville komme med et udspil til en ny okkerlovgivning, der bl.a. baserede sig på miljøbeskyttelseslovens § 17, der altså tog udgangspunkt i, at okker var et forurenende stof. Det løb den socialdemokratiske ordfører så imidlertid fra, og den måde, han gjorde det på, er fuldstændig uanstændig i mine øjne.

Der lå faktisk et udkast til et fælles forslag fra de fire partier, der havde lavet en moratorieordning. Det har foreligget i over to måneder, men der kom ikke nogen stillingtagen til det fra socialdemokratiets side, indtil socialdemokratiet pludselig erklærede, at man nu havde fået en række indrømmelser fra miljøministeren, som fuldstændig opfyldte de krav, man havde stillet i december 1984. Disse ændringsforslag var imidlertid totalt identiske med de forslag, der var blevet fremsat af miljøministeren den 11. december. Dem havde socialdemokratiet sagt nej til og havde netop på baggrund af dette nej lavet et moratorieforslag sammen med os andre med henblik på at få gennemført en ordentlig okkerlovgivning.

Jeg synes simpelt hen, at det, socialdemokratiet har lavet i denne sag, er utroligt, og VS vil stemme imod det endelige resultat. Ikke fordi vi ikke ønsker en okkerlovgivning, vi ønsker nemlig en okkerlovgivning – det har været diskuteret herinde nu, det er 4. gang inden for denne folketingsssamling, at vi diskuterer det – ingen kan være i tvivl om det. Men vi ønsker også en okkerlovgivning, som forsøger at løse disse problemer på en